

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1402/2553

พนักงานอัยการจังหวัดนนทบุรีโจทก์ นางสมจิตร จันทนาโจทก์ร่วม นายชูชาติ นัฒสิทธิ์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 68, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

ข้อเท็จจริงได้ความจากคำเบิกความของพยานทั้งสองว่า หลังจากผู้ตายเปิดประตูรถและเกาะประตูรถถีบจำเลยแล้ว ช. ได้เข้าไปดึงตัวผู้ตายจากรถของจำเลยในเวลานั้นหากจำเลยซึ่งนั่งอยู่ในรถไม่ประสงค์จะมีเรื่องกับผู้ตายก็น่าจะขับรถออกจากบริเวณนั้นไปเสีย แต่จำเลยกลับลงจากรถตามผู้ตายไปจนเกิดเหตุชกต่อยกันแสดงให้เห็นว่าจำเลยสมัครใจลงไปทะเลาะวิวาทกับผู้ตาย ดังนั้น แม้จำเลยจะถูกผู้ตายใช้ไม้ตีที่ศีรษะก่อนและจะตีซ้ำอีกจำเลยจึงใช้มีดแทงผู้ตายถึงแก่ความตาย จำเลยก็ไม่อาจอ้างว่าเป็นการกระทำเพื่อป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมายตาม ป.อ. มาตรา 68 ได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 288 ริมิดของกลาง จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณานางสมจิตร มารดาของนายสุดใจ ผู้ตายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 จำคุก 18 ปี จำเลยให้การรับสารภาพชั้นจับกุมและชั้นสอบสวน เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 12 ปี ริมิดของกลาง จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำคุก 15 ปี คำให้การรับสารภาพชั้นจับกุมและชั้นสอบสวน เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 10 ปี นอกจากนี้ที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "...มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า การกระทำของจำเลยเป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โจทก์และโจทก์ร่วมมีนายมงคลเบิกความว่า ตอนกลับจากร้านอาหาร พยานนั่งทางด้านหลัง ส่วนผู้ตายนั่งทางด้านหน้าคู่กับจำเลยซึ่งเป็นคนขับ รถแล่นไปสักครู่พยานก็กลับ มารู้สึกตัวตื่นเมื่อได้ยินผู้ตายพูดว่า มึงถูกถูก แล้วผู้ตายตอยหน้าจำเลย จำเลยหยุดรถและไล่ผู้ตายลงจากรถ ผู้ตายกับจำเลยชกต่อยกันในรถ แล้วผู้ตายเปิดประตูรถด้านซ้ายและโหนประตูถีบจำเลย นายชัยวันซึ่งขับรถตามมาได้จอดรถแล้วตรงเข้าดึงผู้ตายลงจากรถ จำเลยลงจากรถตามไปด้วยนายชัยวันบอกพยานให้ขับรถของจำเลยไปจอดข้างทาง เมื่อจอดรถเสร็จพยานมองไปที่เกิดเหตุเห็นผู้ตายพยายามลุกขึ้นแต่ก็ล้มลง ในมือของผู้ตายและจำเลยไม่ได้ถืออะไรแต่เห็นมีดตกอยู่ 1 เล่ม ผู้ตายมีรอยเลือดที่หน้าอก พยานจึงโทรศัพท์แจ้งเหตุต่อพนักงานตำรวจ กับมีนายชัยวันเบิกความว่าขณะขับรถตามรถของจำเลยไปถึงปากซอยทานสัมฤทธิ์เห็นจำเลยหยุดรถกลางถนนพยานขับรถเลยไปจอดทางด้านหน้ารถของจำเลยแล้วเดินไปที่รถของจำเลย เห็นผู้ตายเปิดประตูรถด้านซ้ายแล้วเกาะประตูถีบไปที่จำเลยซึ่งเป็นคบบั 2 ครั้ง ผู้ตายและจำเลยลงจากรถมาชกต่อยกันที่หน้ารถและวิ่งไล่ชกกันที่ข้างถนนผู้ตายใช้ไม้ที่วางอยู่ข้างถนนตีที่ศีรษะจำเลย 1 ครั้ง จำเลยกระเด็นไป ผู้ตายจะเข้าตีซ้ำจำเลยจึงใช้มีดยาวประมาณ 1 ฟุต แทงผู้ตายบริเวณหน้าอก ผู้ตายล้มลงบนถนนระหว่างนั้น มีเจ้าพนักงานตำรวจมายังที่เกิดเหตุ แล้วจับกุมจำเลย เห็นว่า นายมงคลและนายชัยวันต่างก็เป็น

เพื่อนสนิทของจำเลยและผู้ตาย จึงไม่มีเหตุผลที่พยานโจทก์และโจทก์ร่วมทั้งสองจะเบิกความ
ปรักปรำจำเลยโดยไม่เป็นความจริง จำเลยเองก็ยอมรับในฎีกาว่าพยานทั้งสองดังกล่าวเบิกความ
สอดคล้องต้องกันและน่าเชื่อถือ เมื่อข้อเท็จจริงได้ความจากคำเบิกความของพยานทั้งสองว่า
หลังจากผู้ตายเปิดประตูรถและเกาะประตูรถกับจำเลยแล้ว นายชัยวันได้เข้าไปดึงตัวผู้ตายจาก
รถกับจำเลยแล้ว นายชัยวันได้เข้าไปดึงตัวผู้ตายจากรถของจำเลย ในเวลานั้นหากจำเลยซึ่งนั่งอยู่
ในรถไม่ประสงค์จะมีเรื่องกับผู้ตายก็น่าจะขับรถออกจากบริเวณนั้นไปเสีย แต่จำเลยกลับลงจากรถ
ตามผู้ตายไปจนเกิดเหตุชกต่อยกัน แสดงให้เห็นว่าจำเลยสมัครใจลงไปทะเลาะวิวาทกับผู้ตาย
ดังนั้น แม้จำเลยจะถูกผู้ตายใช้ไม้ตีที่ศีรษะก่อนและจะตีซ้ำอีกจำเลยจึงใช้มีดแทงผู้ตายถึงแก่
ความตาย จำเลยก็ไม่อาจอ้างว่าเป็นการกระทำเพื่อป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมายตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 68 ได้ คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ชอบแล้ว ฎีกาของจำเลย
ฟังไม่ขึ้น" พิพากษายืน

องค์คณะ

เฉลียว พลวิเศษ · ตรีวุฒิ สาขากร · วัส ดิงสมิตร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1402/2553>